Universitätsbibliothek Paderborn

De Sapiente Frvctvoso Epistolares Libri quinque

Bonifacio, Juan

Ingolstadii, 1606

IV. Francisco Bæthico de iis, qui appositè dicunt ad permouendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51159

Visual Library

ptis diuinis obtemperet, & qui ſeſe gitiis inquinauerit, obmuteſcat. Maximi illi Euangelij præcones, qui Chriſti regnum dilatauerunt, nunquam dicebant, quin ipſorum animis ille dolor ineſſet, illiq́ue ſenſus infixi, impreſſiq́ue eſſent, ad quos adducere conarentur auditores. Quæ porrò de hac ipſa re oratores antiqui præcipiunt, Rhetores admonent, poëtæ tradunt, notiora ſunt, quàm vt expoſitionis indigeant. Hæc autem non admonendi conſilio, ſed gratulandi ſtudio & voluntate ad te ſcribimus. Tibi enim & doctrinæ, vt Apoſtolus monet, attendis. Vale.

Cicero 2. de orator. Quint. lib. 6. cap. 2. Horat. in arte poetica.

1. Ad Timoth. 4.

FRANCISCO BÆTHICO.

De iis, qui appoſitè dicunt ad permouendũ.

PERSVADENDI cõmodiſſima & p̃ſtantiſſima ratio, Franciſce, in rebus ineſt, & verbis. Res eiuſmodi eſſe debent, quæ hoĩes ucant, & in noſtram poteſtaté redigant, nõ quæ auditæ, expoſitæ, tractatę

nihil prorſus efficiant. Quare ex ſ
ptoribus ita libandi ſunt flores, v
ctus etiam decerpatur. Quæ m
mè voluntatem inflammant, in
tum eligendis, tum explicandis, &
ctandis fructuoſi ingenij lumen
cet. Quis diuo Thoma Aquin
ſubtilior? quis eruditior? quis in
ferendo argutior? in iudicando
entior ac verior? At eius conci
nihil phyſicum, nihil academicum
dolebant. Theologia concion
Thomæ illa erat, quæ vicia inſect
tur, virtutes ſuaderet, non quæ
media ſchola petitam in vtramq;
tem agitaret. Eruat igitur fruc
ſus concionator ex libris illa tan
quæ mouere poſſint, quæq; non
do ſtirpes elidant, ſed ipſum
truncum euertant. Diuinorum
ſtimoniorum quam maxima vi
authoritaſque grauiſſima. Ex P
phetis ad terrendum multa ſum
tur, ſed eſt cauendum, ne dum c
cionator omnia colligit, fiat imm
ſus. Doctores quò erunt grauiores

ma

maior & fides erit, & efficacitas con-
tionis'. Ingenio, & arte oratoria for-
tiſſimarum rationum tela iaciantur..
Nam tormenta tanto feriunt grauiùs,
quanto ſunt miſſa contentiùs. Hinc
à minori, à maiori, à pari illę ſunt Rhe-
toricæ comparationes, quibus velut
lapidum balliſtis virtutis hoſtes pro-
ſternuntur. Hinc amplificationum va-
ria genera exiſtunt, quibus exponen-
dis triumphat orator: cùm aut ratio-
cinando, aut comparando, aut ſurſum
verſus aſcendendo, remque quaſi per
gradus ſenſim augendo, aut plurima
congerendo, aut definitiones conglo-
bando, aut conſequentia coaceruan-
do, aut contraria cõtrariis opponẽdo,
aut reddendo crebra crebris, aut cau-
ſis, & effecta colligendo, aut deniq; ſi-
milia frequentando, remq; variis mo-
dis attollẽdo auditorum animos, non
locus atq; vrbes orator tanquam fortis
& bonus imperator expugnat. Exem-
pla plurimum pollent, quæ à grauiſſi-
mo ſis authore mutuatus'. *Commemo-
ratio enim antiquitatis*, vt ait Tullius,

exemplorumq; prolatio ſumma cum
ctatione & authoritatem orationi eſſ
fidem. Sunt in diuo Gregorio P
permulta, in Auguſtino, Hierony
Chryſoſtomoq; non pauca. Se
rum narratio pomeridianis co
nibus aptior erit: quę ad erudien
permouędam, informandamq;
titudinem conferuntur. Vulgus
præterquam quòd hiſtoriis audi
excitatur à ſomno, vtilitatem
mam capit, quæ enim fæmina o
cum non horreat, ſi quæ narrat
In epiſt. ad Latam de inſtit. filiæ. Hieronymus ex optimi concio
ris ore admiretur? quis aut te
iurabit, aut iurandi neceſſitatem
ri imponet cognita Titulymeni
Tomo 10. homil. 11. ria, cuius ſcriptor eſt Auguſtinus
educatione filiorum remiſſus, a
ſolutus eſſe nō poterit, qui quæ d
Lib. 4. dialog. c. 18. ipſa re Gregorius ſcribit, concion
re & narrante, & amplificante di
rit. Optatus Mileuitanus contra
natiſtas libro 2. ſic ait: *Epiſcopi*
(Parmenianum alloquitur) *iuſſ*
Euchariſtiam canibus proiici, ſed can

...ſi rabie ipſos dominos ſuos quaſi latrones, ...ſacroſancti corporis reos dente vindice ...nquam ignotos & inimicos laniarunt. Vi...tor Vticenſis de perſequuti. Vandal. ...b. 1. ita ſcribit: *Proculus miſſus à Gen...rico Eccleſias depopulabatur in Africa, ...de ſacris (proh nefas) altaris linteis, ac ...o ſubuculas ſibi, & femoralia faciebat, ...i fruſtratim ſibi linguam diſcerpens ac co...medens breui turpiſſima conſumptus eſt morte.* Scribit Chryſoſtomus homi...lia quarta in Matthęum, quo tempore Iulianus apoſtata iuſſit diripi templorum ornamenta, ſacraque vaſa, mox quęſtorem regium per medium dirutum animam egiſſe, & Iuliani auunculum vermibus corroſum interiiſſe. Scribunt quoq; Cedrenus & Zonaras, Leoné filium Conſtantini Copronymi, cùm abſtuliſſet à tẽplo inſignẽ coronã, quã ornandi templi cauſa Mauritius Imperator donauerat, ſtatim ignitos carbunculos in capite ſenſiſſe, ac deinde ardẽtiſſimą febre arreptũ miſerabiliter occidiſſe. In pomeridianũ tempus, veſpertinaſque Aduentus, &

Qua-

Quadrageſimæ conciones long
exempla conueniunt, quæ autem
uiùs ab optimis authoribus ſum
narrantur, etiam ante meridie
conſuetis, vſitatiſque concionib
ci velim. Hæc enim, quæ ma
proſunt, quæque magni ſcripto
thoritate nituntur, erubeſceren
bet orator fructuoſus. Quædã v
ua, vel non antiqua nimis, quæ
vera ſint, & noſtris apta tempo
quotieſcunque ferat occaſio,
orator. Itaque exempla obſerui
erga Apoſtolicam ſedem omit
non ſunt: proponatur Danorum
quem religionis cauſa in vrbem
entem ſummis honoribus Sixtu
excepit, turba omni aulicorum
obuiam, patres ad portam con
medium illum per vrbẽ ad baſil
Petri, inde ad Sixtum perduxere
dicundo tum publicè præſidente
Rex ad Pontificis pedes in genua
cubuit, nec ante ſe erigi paſſus eſt,
ſalutationi, & ſermonibus ſuis
reſponſum. Redeunti in cubicu
Si

ixto, exeuntiq; ad diuina ſemper ad-
it, lauanti manus peluim præbuit,
eniq; ſumma in eo pietas, ſumma re-
gio enituit. Hæc Iacobus Papien-
Epiſcopus in epiſtolis tradit. De
Dauide Æthiopiæ rege, quem Preſ-
byterum Ioannem vulgus appellat,
aceri non debet, à quo biennio ante
mortem Clemens Papa VII. literas ac-
epit, quibus magnopere exhilaratus
est Pontifex: eas in Latinum ſermo-
nem Andreas Maſius optimè vertit.
Summi Pontificis authoritatem illis
verbis agnoſcit: *Felix ſancte pater, qui
à Deo effectus es gentium conſecrator, &
ſancti Petri ſedem obtines, tibi datæ ſunt
claues regni cælorum.* Se Christianum
profitetur, & Pontifici Romano ſe
adeſſe teſtatur, hoc modo. *Quòd ſi pa-
terent itinera, in familiaritatem, & com-
mercium Romanæ Eccleſiæ deuenirem, vti
& à cæteris Christianis regibus, quibus in
fide Chriſtiana non ſum inferior, & ita, vt
illi credunt, vnam fidem rectam, & vnam
Eccleſiam confiteor, cupio ingenti deſiderio
conſequi ſacroſanctam benedictionem à Vi-*

Maronitæ in fide Catholica perſeuerãt, & Romanæ Eccleſiæ parent, cuius rei fidẽ faciunt Petri Maronitarum Patriarchæ in monaſterio montis Libani ad Leonem X. literæ, quas literas, &

cario

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in concilio Lateranẽſi, & apud Sanderum leges, lib. 7. de viſibi. monarch. Ad Adrianum VI. Pontificem Theophilus Patriarcha Alexãdrinus literas Græcè ſcriptas tranſmiſit, quibus ſedi Apoſtolicæ obedientiã, obſequiũq; detulit, & Pontificem Romanum caput Eccleſiæ Catholicæ reuerẽter agnouit. Onuphrius in vita Adriani VI.

cario Domini noſtri IESV CHRI
Nam proculdubio ſanctitas veſtra D
vicarius, atq; illud. *Pax ſit tibi iuſte D*
ne, pater ſancte, potens, pure, ſacrate,
caput Pontificum omnium, qui es v
tiſsimus ſupra animas, curator & am
regrinantium, conſecrate magiſter,
dicator fidei, & earum rerum hoſtis, q
ſcientiam offendunt, amator optim
morum. O felix ſancte pater, ego ti
renter obedio, & illud, *dico ego hu*
ad terram genibus flexis pater ſancte,
ro admodũ corde, quòd pater tu meu
ego filius tuus, ô pater ſancte, poten
cur neminem vnquam ad nos miſiſti,
tiùs de vita, saluteq́; mea cognoſcere
tu ſis paſtor, & ego ouis tua. Plurim
hanc ſententiam bonus ille rex
quibus & religionem teſtatur ſua
Chriſtianorum regum inter ipſo
cem optat, vt communis hoſtis, i
Turcarum regis tyrannis delea
Hoc ipſo tempore Congenſis rex
manuelis Luſitanorum digniſſim
gis ſuaſu ad Romanum Pontifice
gationem pietatis, religioniſque
niſſim

ſſimam miſit, aderat cum ipſo ora-
re viro prudentiſſimo regis ipſius
ius: huius legationis, quæ & Ponti-
ci, & Cardinalibus gratiſſima fuit,
æclaram hiſtoriam ex Hieronymo
Oſorio diſce Syluenſi Epiſcopo lib. 8.
e rebus Emmanuelis. Stephanum
maioris Armeniæ Patriarcham, qui
omitibus Archiepiſcopo, & duobus
piſcopis Romam venerat, multis ho-
oratum donis Iulius Papa III. remiſit
n patriam. Illud etiam admirationis
lurimum habuit, quòd ad eundem
Iulium III. ab Eccleſia Orientali, & ex
Mozal, id eſt, Seleucia Parthorum Si-
mon quidam vir moribus egregiis,
magnaq; doctrina ornatus cum literis
Eccleſiæ ſuæ venerit, quibus petebat
Iulio, vt ſe Patriarcham à ciuibus ele-
ctum confirmaret, id benignè Ponti-
fex præſtitit, miſſiq; ſunt ad illas gen-
tes, q̃ accolunt Tigrin flumen religioſi
uiri Syriacę linguę, noſtrarumq; rerũ
ſcientiſſimi, literarũ autẽ, quas Simon
ad Apoſtolicã ſedẽ attulit, exemplum
in manibus eſt, eas enim idẽ Andreas

Maſius

Maſius è Syriaca lingua in Lati
ſermonem vertit. In iis literis illa
valde delectant, quæ Romanæ
eulogia ſunt, & hæreticos noſtri t
poris impietatis, nequitię, ſtultitię
ſaniæq; condemnant. *Patri pa*
& paſtori maximo, concinnanti n
vngentiq; ſacerdotes, & cingenti
Petro temporis noſtri ac Paulo dieru
ſtrorum, & cingulo comprehendent
uerſum cœtum Chriſtianorum. Qui
Chriſti Domini noſtri. Et illud, *tu e*
cuius aquæ non deficiunt, & quiſqui
rit, æquum eſt, vt ex te bibat aquas v
vt ſedet ſitim ſuam. Tu es lucerna
non extinguitur, ſed illuſtrat omnes
turas, vt candela, quæ eſt ſuper ca
brum, & in te videt lumē vniuerſa
lica Chriſtiana, q̄ eſt proles Eccleſia
Tu es caput omnium patrū, ſicut erat
caput omniū diſcipulorū, &c. quæ ep
la illa piè & ſanctè perſequitur.
Onuphrius in vita Pij IIII. mortuo eius ſucceſſor Abdyſu vi
ctus Chaldaicis, Arabicis, & Aſſyr
teris ornatus Romā ad Apoſtolo
mina, & Pontificē cum aliquot
long

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ngiſſimo itinere peruenit, vt ab eo nfirmaretur. Pontifici oblatus ei rpetuam obedientiam promiſit, & nctæ Romanæ Eccleſiæ fidem proſſus eſt. Magnam etiam vtilitatem atura illa hiſtoria eſt de legatione oſchouitica, ex qua intelligi facilè teſt, quo loco Apoſtolicæ ſedis auoritas ſit apud barbarũ illum prinpem, & à Romana Eccleſia diſiunum, Græcique ſchiſmatis labe infeum, ſummi enim Pontificis nunum honorificentiſſimè accepit, inoq; Pontificem ipſum ſe honorare rofeſſus eſt, libri autem de hoc ipſo ripti ac confecti verba illa prædicaone ac memoria digniſſima iudico. *ux P. Poſſeuinum comiter appellans* (Hic at, quem ad Ioannem Baſilij Moſcoæ ducem Papa legauerat) *Antoni,* init, *vt valet Gregorius Papa XIII? ita eus, Poſſeuinus inquit, ſerenitatem tuam uet incolumem. Et quæ igitur, inquit ax, habes mandata? tum Antonius Poſſeinus, ſanctiſſimus, inquit, Dominus noſter pa Gregorius XIII. vniuerſalis Eccleſiæ*

Beda lib. 5. hiſtoriæ c. 7. ſcribit regem Ceduallam peregrinationem ad limina Apoſtolorum ſuſcepiſſe, cupientem ibi baptiſmum ſuſ-

paſtor, Chriſti in terris Vicarius, ſa
Petri ſucceſſor, multarum regionum,
rarumq; dominus ſeruus ſeruorum D
tuam ſerenitatem ſalutat, eiq; benedi
nem precatur. Dux Pontificis nomin
dito ſurrexit, ac tandiu ſtetit, dum g
egit. Quibus autem hic terris d
netur, inſcriptio illa declarat, qu
& tam multa regna, prouincia
complectitur, quam in eodem
lo leget, qui volet, qui eſt verè,
genterque conſcriptus. De Iap
oratoribus dicere nil attinet, q
vniuerſa vidit Hiſpania. Neque
rim mirari non poſſum Dei ſu
prouidentiam, qui difficillimo E
ſiæ tempore aduerſus improb
mos hæreticos atque teterrimos
multos teſtes induxerit. Ac n
lud miraculo vacat, ad hanc ip
rem pertinens, quod tibi iam d
Droneri, quod oppidum Med
nenſis prouinciæ eſt, poſſeſſor ip
dominus eximiam voluntatem p
fert aduerſus Catholicam religion
viciſſimq; tetra in hæreticos odia.

cipere, & mox à baptiſmo ex hac vita migrare: quorum vtrumq; impetrauit, nam in Sabbatho ſancto à Papa Sergio baptizatus in ipſa hebdomada Paſchæ, albis indutus, leui morbo tentatus, migrauit ad Dominum. Idem cap. 20. narrat, regem Coënredum relicto regno peregrinationem ad Apoſtolorum limina ſuſcepiſſe: atq; inibi in te-

atri cuidam noſtro, qui ad ea loca cō-onaturus excurrerat, narrauit admi-bile quiddā, ac planè diuinum. Non ngè à Valgrania ægram Caluiniſtæ uiſſe filiam, annos natā non plus duo-ecim: quam cùm vis morbi penitùs tinxiſſet, nullusq́; iam reſideret in rpore ſenſus, mox cunctis ſtupenti-us ſurrexiſſe, euocatiſq́; Caluiniſtis arentibus, qui funeris curandi cauſa on longè abierant, ita dixiſſe: Geni-ores mei legem iſtam deſerite, (Se-ctam dicebat hæreticorum, ſic enim loquuntur illi) nam qui ei parent, Sa-tanæ mācipia ſunt, & ignis pabulum ſempiternum. Quæ cùm dixiſſet, ſta-tim recubuiſſe: parentes verò tali pro-digio admonitos legem patriam deſe-ruiſſe, Catholicā ſuſcepiſſe, ex eaq́; piè etiamnum, catholiceq́; viuere. Quæ usquo exploratior ac certior eſſet, o-mniſq́; dubitādi locus adimeretur, ad-debat ille, ſe cum eo ipſo, cui hæc con-tigerunt, colloqui voluiſſe, ab eoque accepiſſe, vt à nobis expoſita ſunt. Addam illud mi Franciſce, ſi minus

iuniis & precibus vſque ad vitæ finem permanſiſſe.

 admi-

admirabile, certè non minus ſalu
Nam cùm hæretici ad Ieremiam C
ſtãtinopolitanum Patriarcham, q
à ſummo Pontifice alienum eſſe
uerant, præcipua ſuæ Sectæ capita
diſſent, iſq́ue non modò ea non
probaſſet, verùm etiam ſingula
taſſet, noſtri, qui Viennæ Auſtriæ
ſantur, ad deterrendos hæretico
linguam tranſlata Germanicam,
confutata erant, in vulgus edide
Itaque ea nunc magno cum hære
rum dedecore, tum Catholico
bono teruntur. Hæc, quæ vera
ex noſtriſq́ue deprompta annal
tempeſtiuè narrata ſalubrem aff
voluptatem. Exempla eorum
pria, qui adſunt, domeſticæq́; hiſt
mirificè perſuadent. Paſcimur e
incredibili voluptate, & afficimur
iorem quendam in modum ſenſ
intimis, cùm concionator quæ n
attingit, tractat hiſtoriam. Medi
nenſis Eccleſia quondam à Rom
Pontifice ſceleratè, impieq́; dec
rat. Sacros enim ordines ſibi qui

coe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

coëmebat, nec erat qui flagitioſiſſimas rerum ſacrarum nundinas perhorreſceret: liberis Clerici operam dabant, nefariiſque nuptiis diuina & humana iura polluebant. Romanus Pontifex Nicolaus hoc nomine ſecundus, vt his grauiſſimis malis mederetur, virum ſuæ ætatis eloquentiſſimum Petrum Damiani Hoſtienſem Epiſcopum Mediolanenſi legationi præfecit, eiq; purgandi vrbem diui quondam Ambroſij ſede, concionibus, & doctrina nobilem negotium ſalutare mandauit. Petrus vt erat imperatum, Mediolanum venit, conuocatoque populo ſermonem habuit, qui totus conſtabat exemplis. Negauit vllam eſſe Chriſtianam in toto orbe prouinciam, quæ Romanæ Eccleſiæ ditionis non eſſet. *Et quidem* (nam hæc Petri verba fuerunt) *ſi rectè attenderitis, reliquas Eccleſias ab hominibus inſtitutas eſſe reperietis, Eccleſiam verò Romanam à Deo ipſo eſſe fundatam. Atque ab vtrum reliquas alias, tum maximè Mediolanenſem ortus ſui primordia, & diſciplinæ*

Carolus Sigonius, lib. 9. de regno Italia.

rudimenta ſumpſiſſe. Quid enim? Pe
& Paulus, qui Romanam Eccleſiam ſa
guine conſecrarunt, nonne hanc quoq;
diſcipulos ſuos inſtituerunt? Nam Na
à Lino Petri diſcipulo ſacro fonte ab
ſacrũ in hac vrbe martyrium eſt per
& Geruaſius, ac Prothaſius, quorum
in hac vrbe corpora colũtur, non aliũ,
Paulum habuere magiſtrum. Diuus
quò vos tantopere gloriamini, Amb
cùm Nicolaitarum hæreſim per ſe co
non poſſet, à Romana Eccleſia præſidi
plorauit, atq; tres viri ad huius erro
tirpationẽ à Syricio tum Pontifice miſ
ſens ciuitati auxilium attulerunt. Q
obrem cùm & primi ſalutis veſtræ aut
& poſt labentis diſciplinæ emendato
Eccleſia Romana prodierint, quid eſt
eius decretis obtemperare intẽpeſtiua
contumacia recuſetis? His verbis p
lum flexit, & à Clero quæ voluit,
petrauit. Fecit idem Petrus Dam
quod multis ante ſeculis magnus
fecerat Mathathias, qui vt filior *Mach. 1. cap. 1.*
quos procrearat, animos excitare
triæ, auitæque virtutis innumera
em

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

empla collegit. Eſt enim magna orationis vis domeſtica facta proponentis, & tanquam ſibi ipſa diffidat, amicos, & neceſſarios allegantis. Stylus mouentis grandis eſt, acer, ſublimis, elatus: maximæ enim res, quas perſuaſio deſiderat, verbis ſunt ampliſſimis, & magnificentiſſimis exprimendæ. De illis quod pręcipiam, nihil eſt, extat enim Ciceronis liber, quo in libro talem oratorem informat, qualis ipſe fuit, triplexq́ue ei dicendi genus attribuit: humile, medium, ſublime, demiſſum doctrinæ totum eſt temperatum laus ſibi exornatioq́ue vendicat, tertia orationis forma grandis & ampla commotionibus, atque victoriis reſeruatur, quas victorias CHRISTO auſpice deportabit, qui illo modo loquetur, & eã ſermonis amplitudiné afferet, quam Tulliana ſcripta nos docent. Latinus, inquies, à Tullio illo in libro orator inſtruitur, quaſi verò non iidé ſint ornãdi oratoris Hiſpani, qui & Latini fontes, ſermoniſq́; vtriuſque affinitas, & cognatio tanta,

In Oratore ad Brutum.

vt patria noſtra lingua Romana v
dicatur, niſi quod vox eſt in fine
rupta, vt multæ aliæ, quas loquend
tioſa conſuetudo deprauauit. L
amabo te, illũ de oratore perfect
brum, & quæ de triplici characte
cero diſputat, trade memoriæ. Mo
enim qui volet, quibus ſe verbis a
re debeat, inueniet, neq; Latinã ta
linguam, verum etiam vernacula
ſuam illis legendis, atque euoluen
reddet pleniorem. Grandia mag
cè, mediocria temperatè, humili
demiſsè tractentur. Et quamuis v
uus Auguſtinus ſapienter affirma
hil in Chriſtiana ſit adhortatione
miſſum, tamen, quia vnus, atque i
omnium tractationum ſtylus eſſe
poteſt, in docendo ſubtilis orator
neruoſus, enucleatus, & preſſus, in
lectando ſuauis, dulcis, amœnus,
quaſi vernus, in concitando tubas
flet, pleniſque feratur alueis. Rem
ſi præparatis & animis, & auribus
flammare non decet, tuaque mihi
hoc genere ſanitas placet, qui nunq

Lib. 4. de Doctrina Chriſtiana cap. 18.

ſubi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ibitò exardeſcis, & ſine cauſa_. Om-
a de re, nulla de te: quid enim illa,
roficiunt præſertim in tam turbulé-
, inuidiſque temporibus, veſtram,
lutem ſitio vehementer, propter
s me ipſe crebris cædo verberibus',
eſtra dies noctesſque errata deploro?
ulto illa minus quibuſdam placent,
atias vobis ago, quòd me tã libenter
ditis'. Hæc quæ ſunt dicta candidi-
deuorat multitudo, reſpuunt ſapié-
s, quidam cenſores non iniqui con-
ionum eos, qui ita loquuntur, ferre,
on poſſunt, indignoſque eſſe putant,
i concionentur in vrbe. Agricola- 5. Tuſcul.
m vulgus Anacharſæa illa mouent.
bi amictui eſt Scythicum tegmen, calcea-
entum ſolorum callum, pulpamentum fa-
s, cubile terra. Optimatum hæc faſti-
is apta non ſunt. Optandum quidé
, vt in concionatorum cubiculis ni-
il ſit præter ipſos precioſum, ſub hac
amen conditione, vt ſe concionator,
pſe non æſtimet, nulliuſque eſſe pre-
ij arbitretur_. Qui enim aſperiorem,
ultum venditat, oſtentat, ebullit, qui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſuas cœnulas iactat, prudentibu
intelligentibus placere non pote
piet fortaſſe, quanquam nehoc
dem, ſtultiores. Iam eò ventum e
ſyncera iſta damnentur. Prouide
cionator & cautus multa conſult
termittit, atq; illa tantum dicit
citer, quæ ſecus interpretanda n
ſunt. Non omnia ſemel effund
nouus ſemper accedit, atque it
dicendo gerit, vt nouiſſima conc
mnium fuiſſe optima videatur.
enim concionatoris ingenium
les agros imitatur, è quibus,

AEſtiua quantum decerpunt luce cap
Tantum fœcundus gelida ros nocte re

Non vnus, & idem exercitat
cionatoris eſt curſus, nam ſæpè
nire ſolet, vt vel in ipſo exordi
turbidus, leniter, & placidè dica
fine, medium orationis iter, at
proceſſum teneat aptum ex vtro
tamen illud vſitatum & ſolenne
damus, ſedata vt principia ſint, n
tam facta, quàm nata, dulces, e
tæq; progreſſiones, vehemens

gus & incitatus. Vt hæc epiſtolæ noſtræ clauſula ſit, epilogi me nomen admonuit. Vale.

EIDEM,

De ſpectaculis concionum.

PRVDENS prudentem appellare debuiſſes, præſertim in cauſa difficili, & illum rogare, qui vel reſpondere ſcitè poſſet, vel onus explicandæ quæſtionis ſubterfugeret: etſi enim me minimè pudet fateri neſcire quod neſciam, non eſt tamen cõſuetudinis meæ ſcribenti amico nihil omnino reſcribere. Extraordinarias conciones (ſic enim in præſentia occurrit, vt appellem, cùm vel crux, vel mortui hominis caput oſtenditur, de quibus me percontaris) improbare non debeo, quibus grauiſſimi vtuntur homines, earumque vſus à Propheticis vſque temporibus in Eccleſia retinetur. Nam Iſaias nudus *Iſai. c. 20.* & ſine calceis vrbem obiuit, & Ieremias vinculis & catenis conſtrictus inceſſit, *Ierem. 27.* Hieronymique ſententia eſt:

Velle